

[Thorikil Kristensen.]

vestlige system er først og fremmest den at opretholde konventionelle styrker, der giver en vis dækning af det danske territorium.

I denne forbindelse har det vakt megen opmærksomhed, at den høje regering gennem forsvarsudvalget eller dets flertal har givet forsvarsstyrelsen et direktiv om at udarbejde en skitse for dansk forsvar til 850 mill. kr. Jeg vil gerne udtale tilfredshed med, at den højtærede stats- og udenrigsminister sagde, at dermed var ingen afgørelse truffet, og at alle partier, både regeringspartier og oppositionspartier, står frit, når afgørelsen skal træffes. Ja, det er jo også ud fra denne begrundelse, at mit partis repræsentanter i forsvarsudvalget ikke har modsat sig, at denne skitse blev udarbejdet, og jeg går altså ud fra, at vi står frit til sin tid, når en forhandling kommer. Jeg vil i den forbindelse tilføje, at før afgørelsen skal træffes, og i god tid før, bør vi her i landet debattere vort forsvar og debattere det offentligt. Det er ikke min tanke, at man skal røbe nogen af de militære hemmeligheder, som forsvarsudvalget har fået betroet, naturligvis ikke, men det er nødvendigt, at offentligheden bliver orienteret om problemstillingen i Danmarks forsvar: hvilke situationer kan man tænke sig at dansk forsvar i givet fald vil blive stillet over for, hvilke opgaver vil der stille sig for dansk forsvar, og hvilke midler kan man så bruge for at løse disse opgaver?

Vor stillingtagen vil navnlig bero på, hvad der findes af forsvarsberedskab i de områder af verden, som ligger nær ved os, og her kan jeg ikke lade være at nævne, når ministerpræsident Bulganin i sit brev oplyser, at de russiske styrker i Østtyskland er reduceret med så og så mange tusind mand, at det jo ville være af større interesse at få at vide, hvor store disse styrker er, hvilken udrustning de er forsynet med, hvad der findes af raketbaser og flyvepladser og lignende i dette område, som ligger så nært ved vore grænser. Den slags ting, hvilke situationer der vil kunne opstå, hvilke opgaver der vil kunne melde sig, det er noget, man skal kende til for at tage stilling til dansk forsvar.

Jeg sagde i en kronik i Dagens Nyheder den 6. januar, at nu burde vor forsvarsdebat begynde at blive ført over jorden. På den foranledning udtalte den højtærede forsvars-

minister til et andet københavnsk blad, at det var han indforstået med. Jeg takker for denne udtalelse, og jeg vil derfor gerne spørge den høje regering: hvornår og på hvilken måde vil man orientere den danske offentlighed om disse problemer?

Må jeg så slutte med at sige, at vi ønsker jo ikke et forsvar, fordi vi ønsker at føre en krig. Tværtimod, vi ønsker at undgå krig; det gælder NATO, og det gælder Danmark. Det siger sig selv, at med den beliggenhed, vort land har, er der ikke mange, der kan være mere interesseret i fred end vi. Når vi skal opretholde det vestlige forsvars evne til at løse eventuelle opgaver, er det også kun, fordi verden er, som den er, og vi må først og fremmest arbejde for, at der sker en forbedring, at der findes en ordening, som gør det muligt for de to grupper at leve sammen trods de forskelligheder, der er mellem dem. Her må vi arbejde og gå frem med omtanke, så vi ikke risikerer at slå noget i stykker. Derfor skal vi begynde fra neden og på et afgrænset område.

Ole Bjørn Kraft: Der er måske dem, der vil spørge: hvilket formål har egentlig en udenrigs- og forsvarsdebat som denne, da der jo ikke i dette høje ting skal træffes nogen beslutning af nogen art? Hertil vil jeg svare, at denne debat har det nødvendige og nyttige formål at bidrage til, at der skabes den størst mulige klarhed inden for den danske offentlighed om det virkelighedsbillede, som tiden i dag stiller os over for, og om den holdning, som vort land vel må indtage i de internationale drøftelser, der i stigende grad finder sted, om vor hele stilling over for de problemer, farer og vanskeligheder, der omgiver os.

Den højtærede stats- og udenrigsminister har i tirsdags givet sit bidrag hertil, og jeg vil gerne takke ministeren for den måde, hvorpå han omkredsede de problemer, som det er naturligt at drøfte ved denne lejlighed. Det, jeg har at sige i dag, bliver da dels et svar til nogle af stats- og udenrigsministerens synspunkter — det var jo i stor udstrækning mere synspunkter end standpunkter, talen indeholdt — dels en supplerende af en række af de udtalelser, ministeren fremsatte. Jeg synes nemlig, at stats- og udenrigsministeren i højere grad holdt sig til den lysere side, den mere optimistiske